

להצלחת: אור בן רחל, משה בן עליזה, קורל בת ענת, איציק בן יעקובה, יעקב בן אסתר, צדוק בן עמליה, ברוך נחמן בן אסתר ומש', יחזקאל בן מרים, יעקב בן מירב, מור בת סברין, רום יעקב בן מור, ניב אסתר בת מור, נחיה בת קורל, אורי בן שיפורה ומש', שרון בן שרה, אבי בן בלה, שילת בת נורית ומש', להצלחת משפחת אלגורסי ולרפואת אסנת בת מנוחה, אן אדל בת קורל, לילך בת מרגלית, קורל בת אמיליה, סברין בת אביבה, נאור בן אורנה, אריאל יצחק בן אסנת, איתמר בן שושנה, רון בן עופרה, גל בן אורלי, עידן בן צביה, שמואל בן רינה, שרון בן גילה, רועי בן אילנית, רועי בן דלית, ניב בן לימור, עמית בן לימור, לימור בת חנה להבדיל, לע"ג: הרב יוסף בן חיים, אברהם בן אסתר, רון בן סימה, עמרם בן לולו, אורי בן פרלה, דייוויד בת נעמה, שרה זוהרה בת קמר, דוד בן ג'וליה, יאיר בן בת שבע

לי"פ פסק של הרב זילברשטיין אנו מבקשים לא לקרוא בשעת התפילה וקריאת התורה שלא יצא שכרו בהפסדו.

עשיבת נפש

מאמרי התחזקות, עובדות ועצות המעוררים לקיום התורה מתוך אמונה ושמחה

ויקרא

גם מעט זה טוב

ואתו, ולגרום לו שירד בעיניו ערכו העצמי ומעשיו, בזה גרם לו להתבטל מהכל.

אמנם החכם, יראה שזוהי תחבולה גדולה של היצר לבטל אותו אפילו ממעט עבודתו שכבר זכה אליה, כי כן דרכו של היצר מימים ימימה, להתחיל מקצת עד שהוא מבטל את היהודי מכל וכל..

ואנו צריכים להתחזק, ולומר כל אחד לנפשו, נו אז מה, גם אם כדברי היצר ואני עני גדול, ממש דלי דלות, למרות זאת אעשה מה שבכוחי, ויהיה נחשב לי כקרבן עני, שאומרת התורה מעלה אני עליו כאילו הקריב את נפשו! . כי ענין זה יקר מאוד בעיניו יתברך לעשות אפילו מעט, כי יש בזה עניינים נשגבים, מה שלפתע לוקחים ליהודי את הכוחות, ויש להקב"ה, נחת רוח גדולה מזה, שאפילו שיהודי הוא עני שבעניינים אין עני אלא מן הדעת ולמרות זאת מתחזק, זה העניין חשוב מאוד אצלו יתברך עד שנחשב לו כאילו הקריב את נפשו.

וכן מסופר על מורינו רבי נתן זצ"ל שהתקרב לאדמו"ר ז"ל, ואמר ר' נתן שנתן לו אדמו"ר ז"ל עצה להתמדה והיא "שגם מעט זה טוב", והיינו שגם שאי אפשר לעשות אלא מעט, אל תזרוק את זה, אלא עשה כמה שאתה יכול ואל תזלזל במעט, ובזה נכנס להתמדה גדולה כי שמר כל רגע גם הקצרים ביותר.

זה כפיה או מרצון?

מובא בשפת אמת על הפסוק (ויקרא א', ג') 'יקריב אותו לרצונו' ופירש רש"י "מלמד שכופין אותו, יכול שכופין אותו? תלמוד לומר לרצונו, הא כיצד?, כופין אותו עד שיאמר רוצה אני". כלומר הקושיא היא שמוכן מרש"י שכופין אותו משמע שזה לא מרצונו אלא בכפיה, ואילו רצונו משמע שזה בא מתוך רצון ולא כפיה.. והתירוץ הוא שכופין אותו עד שאומר, רוצה אני! והסביר השפת אמת שמי שרוצה על כל פנים להיות תחת עול מלכותו יתברך, יכול לפעול גם כן שיכופו אותו מן השמים גם כן, אם רוצה בזה, כי הכל לפי רצון האדם.

נאמר בפרשה 'ונפש כי תקריב' ופירש רש"י, לא נאמר נפש אלא באדם עני, ואומרים חז"ל שאדם שהוא עני ואין לו קרבן להביא, אז התורה צייתה אותו להביא על כל פנים עשירית האיפה סולת, ולא רק אלא שנחשב לו גם כאילו הקריב את נפשו, כלומר שנחשב לו זה הקרבן כאילו הוא הקריב את גופו שלו לכבוד השם יתברך, נמצא שזה הקרבן הוא היקר ביותר מכל הקרבנות.

איך יתכן שהקורבן הזול ביותר נחשב הכי יקר?

ויש להבין מדוע העני שהביא נחשב לו כאילו הוא הקריב את נפשו? וניחא אם נאמר שהוא אנוס ואחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוון ליבו לשמיים, אבל שיחשב יותר יקר מקרבן העשיר.. זה מדוע?

ואולי אפשר להסביר, שכידוע הקרבנות היו מכפרים לבעלים על החטאים, והיו מרמזים על ענין שחיטת הבהמיות, שהסיתה את האדם לעבירה, ובהבאת הקרבן ונתינתו לכהן, ועשיית התשובה תוך כדי שהלויים שרים, כל זה היה פועל אצל האדם לתיקון החטא והרגש של תשובה וחרטה.

וכן הוא על דרך העבודה, שיש אדם שזוכה להביא קרבן גדול להשם יתברך, ועל דרך משל הוא זוכה לשחוט את בהמיותו ולצאת מהרגלים רעים, ולעסוק בתורה ובמצוות כדבעי, בלב נקי ומחשבה טהורה, שזה מרמז על אדם עשיר ברוחניות, שזוכה להביא קורבנות גדולים להשם.

מה יעשה מי שאין לו?

אך מאידך גיסא, יש אנשים שלא מצליחים להכניע את היצר הרע, ולהתחזק כראוי בתורה ומצוות ונחשבים לעניים מרודים, בעניין הרוחני, ואין להם מה להקריב להשם יתברך, ואז מתגנבת להם מחשבה בראש.. "וכי מה אני כבר עושה? בקושי מתפלל, ועוד איך נראית התפילה שלי, ואיך נראות המצוות שלי, והתורה שלי..", ואז, כיון שהצליח היצר הרע להחליש

אם תרצה, בסוף יכפו עליך

ועומק דבריו הוא שע"י הרצון, אדם יפעל שמשמייים יכפו אותו, לממש את רצונו, ולדוגמא, אדם הרוצה להתחזק בשמירה על הקדושה, או בקביעת עיתים לתורה, אך כידוע היצר מתחזק גם כן כנגדו, ושולח לו עכשיו יותר מניעות מבתחילה, ומרגיש שאין הוא יכול להתמודד עם זה, אז אם יעורר את רצונו החזק ויחזור ויאמר שהוא רוצה מאוד ומשתוקק וכוסף שהקב"ה יזכה אותו לכך, אז בזה פועל שמשמייים סוף כל סוף יכפו אותו לזכות לזה. כי עיקר בחירת האדם, היא בנקודה זאת של הרצון והסבלנות להמתין עד שיראה איך כופין אותו משמייים לעשות רצונו יתברך.

למה קונים היום מערכת כלים

חדשה?

ובזה אפשר להסביר למה היום פשט המנהג, אצל רוב היראים להשתמש בפסח במערכת כלים חדשה ולא להגעיל את הכלים הישנים, למרות שהלכות הגעלת כלים הם מהתורה, ומפורשים בשולחן ערוך, ואין בהם שום דוחק הלכתי (למי שמכשיר כראוי), אף על פי כן נהגו המונים לא להתעסק עם הכשרת הכלים, אלא לקנות מערכת כלים לפסח, כידוע.

ואפשר להסביר שכידוע הגעלת הכלים, היא בעצם הפלטת איסור החמץ שבלוע בכלים, וכידוע ומבואר בספרים שהחמץ הוא רומז ליצר הרע, ולכן הגעלת הכלים מרמזת על נקיון נפש האדם מטינוף העברות, ומבליעת היצר שבלוע בנו, והיום אין לנו כוחות להתמודד איתם כראוי כי כבר בלוע בנו יותר מדי, ואין בכוחנו להגעיל כראוי ולהפליט מנבכי הנפש את בליעות היצר שנמצאות שם, לכן אנו פודים זאת על ידי הכיסופים והרצון, כי כסף מלשון כיסופים ואנו קונים בכסף מערכת כלים חדשה, כי הכיסופים מנקים את האדם ועושים אותו חדש כבתחילה.

הכיסופים, נותנים לאדם לב חדש

זהו מה שאמר דוד המלך עליו השלום, 'לב טהור ברא לי אלוקים' כי ע"י ההשתוקקות והרצון, הקב"ה בורא לנו לב ומח חדשים, כי הכיסופים שהם בחינת כסף נותנים לאדם מערכת איברים נקיה וחדשה לחלוטין.

ניקיונות לפסח, נא לשים לב!

לא כיוונתי בכותרת לשימת לב לחמץ.. זה אמנם חשוב מאוד, אבל יותר מזה, צריך לשים לב, לא להגיע לכעס, שזה חמור הרבה יותר, וכבר דרשו צדיקים על סמיכות הפסוקים: 'אלקי מסכה לא תעשה לך' 'את חג המצות תשמור' שאע"פ שאנו רוצים לשמור ולדקדק בכל הדקדוקים של שמירת החג והזהירות מחמץ, למרות זאת, יש לראות שלא תביא החומרא לידי קולא, וע"י שנרצה להחמיר נבוא להקל ולכעוס. ולכן יש לבדוק היטב מה חייב לעשות, ומה הוא חומרא, ואת מה שחייב על פי ההלכה יש לעשות כראוי, אמנם מה שהוא חומרא, אע"פ

שנהגו בכל ישראל לדקדק יותר בהלכות פסח ולהיזהר ממהוהו חמץ, אך פה צריך לזכור שצריך גם להיזהר ממהוהו כעס, שהוא כעובד עבודה זרה.

מה עושים שתרגול נכנס למטבח?

וכבר היה מעשה עם ה'אהבת ישראל' מויז'ניץ, שהתערבבו המצות השמורות שלו שאפה אותם בערב פסח לאחר חצות, עם מצות רגילות, ולא יכלו להבדיל איזה מן המצות הם של הרבי, והתעוררה מהומה, כי הרבנית כעסה מאוד ונזפה במשמיים בקודש, איך יתכן שקרה מקרה שכזה, ואיך לא שמרו כראוי?

נכנס ה'אהבת ישראל' אל החדר, לברר את פשר המהומה, וכששמע את המעשה, אמר להם, אספר לכם סיפור, על צדיק אחד, שבערב פסח כאשר כל המטבח והבית כבר מוכשרים, נכנס מן החצר תרגול והתחיל לקפץ על כל הכלים ועל השולחנות במטבח של אותו צדיק, ניסו המשמשים לתופסו עד שעלה בידם, אמנם אותו תרגול כבר הספיק לעבור כמעט על הכלים.

ואז התחילה מהומה גדולה והאחראי על המטבח התחיל לזנוף במשמיים, איך נתנו לתרגול להיכנס? יצא אותו צדיק מחדרו, ראה את הויכוח, ושאל, מה פשר המהומה? ענה האחראי למטבח: נכנס תרגול 'חמץ' למטבח וקיפץ פה בכל המטבח! השיב לו אותו צדיק: 'חז"ל אמרו כל הכועס כאילו עובד עבודה זרה, ואתה מדבר איתי על תרגול חמץ?'

ומכאן נלמד כל אחד לעניינו, שאנו נמצאים בזמן קדוש ביותר, שכל עם ישראל מצחצחים את ביתם ונשמתם בנקיון בחורים ובסדקים, אמנם כנגד זה גם הנסיון גובר, כי יש הרבה טורח בזה והילדים בבית ולאשה גם כן קשה, ולכן כל אדם יתבונן היטב ולא יבטל את העיקר, אלא יגיד לעצמו, למרות שאני רוצה לדקדק ולשמור על ההלכה כראוי, צריכים לראות לא להשרות לחץ בבית כי זה יביא לכעס והרגשה לא נעימה, ואולי זה עיקר החינוך, להראות למשפחה שדרכיה דרכי נועם, ואנו מכניסים את החג בשמחה ורוגע, וזה חשוב לא פחות, ואפילו יותר משאר הדקדוקים של ההלכה.

איך יתכן שהילד לא אוהב את

החג?

וכבר סיפר לי אברך יקר, שבנו אמר לו שהוא לא אוהב את החגים, וכששאל אותו אביו מדוע? ענה לו הילד, כי כשנכנס החג אתה כועס הרבה, וכל הזמן יש לחץ ומריבות.. ובאמת זוהי תופעה נפוצה, כי ישראל חפצים לדקדק במצוות ולקיימם בשלמות הראוי, אבל היצר מבלבל ונותן לנו לאבד את העיקר שזה הרוגע והשמחה והאווירה הטובה שיש בבית, ולהתרכז באיזה חומרא שכל מטרתו להכשיל אותנו בכעס, ועצה טובה להתפלל להשם יתברך שנוזח להיזהר ממהוהו חמץ ולהכניס את החג בשמחה כראוי, בלי כעסים ומסתמא יהיה עזר משמים בזה.

שבת שלום ומבורך!